

VÔ VI THIÊN ĐÀNG DU KÝ

Chương 5
Vận Trời ngày 25/7/2005

Đạo Điện Linh Tiêu, Nghe Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thuyết Pháp

Thơ rằng

Trường Sanh

**Trường thọ Ai Gia sống rất dài
Thọ dài cũng có nguyên năng khí
Khí điển huyền công luyện khí thân
Âm dương tương hội hồn không chết**

Thành Lợi nói: Thưa Ân Sư, tại chốn trần gian hiện giờ thiên hạ bại hoại. Người già thì không muốn sống, người trẻ lại cuống cuống thêm, bệnh nan y hoành hành khắp xứ. Không chỗ nào mà không nghe tiếng la hét của nhơn sinh, trong thời kỳ nguy kịch như thế này. Không biết bệnh nan y này ở đâu gây ra, nhiều tai họa như thế. Như là bệnh aids, bệnh sars, bệnh gà, bệnh nghèo, bệnh khủng hoảng, bệnh tai biến v,v, Mà thiên hạ ai ai cũng phải la oan, nước nào cũng sợ hãi, là cố sao, xin Ân Sư từ bi giảng giải cho con được mở mang thêm sáng suốt. Đa tạ Ân Sư.

Phật sống Vĩ Kiên nói: Ha ha trò ngoan, sở dĩ mà thiên hạ đại hoạn như vậy cũng là do thiên ý mà thôi. Hôm nay ta dắt trò ngoan đạo Điện Linh Tiêu nghe Nguyên Thủy Thiên Tôn thuyết pháp. Mau chuẩn bị thuyền hoa (thuyền Bát Nhã).

Thành Lợi nói: Thưa vâng, thuyền Bát Nhã đã chuẩn bị xong, xin Ân Sư dời bước. Hai Thầy trò Thành Lợi, thoáng một chút đã đến Điện Linh Tiêu, nơi Đức Ngài Nguyên Thủy Thiên Tôn ngự giám. Nơi đây hào quang tỏa sáng cực kỳ. Khiến mắt phàm Thành Lợi, chịu không nổi sức mạnh của hào quang.

Bởi vì, biết trước sự thâm phóng của hào quang nơi Linh Tiêu thật là kinh hồn. Cho nên Phật sống Vĩ Kiên đã tôi luyện chu đáo cho Thành Lợi, tu đến mức Kim Thân bất hoại, mà Thành Lợi chịu cũng không nổi sức ánh sáng kinh hồn này. Thành Lợi thối lui, không dám tiến tới. Thành Lợi cầu khẩn Phật sống Vĩ Kiên tiếp sức. Thưa Ân Sư cứu con. Ánh sáng quá kinh hồn.

Phật sống Vĩ Kiên nói: Trò ngoan, khi mà con gặp ánh hào quang của Đức Ngài Thiên Tôn, con mau dùng lễ bái tạ mà lui ra. Vì sức đạo của con chưa tới lúc tiếp thu được ánh sáng, hào quang kinh hồn này. Mau dùng nguyên lý càn khôn của Ta, dạy con mới nhập vào được.

Thành Lợi nói: Thưa vâng, đa tạ Ân Sư. Thế là Thành Lợi phải ba lần dùng nguyên lý của càn khôn hấp thụ, mà bái lạy Đức Thiên Tôn. Thì lúc đó Thành Lợi mới hoàn toàn trở lại quân bình. Không có một ai mà chịu thấu nổi, ánh sáng hào quang kinh hồn này. Mặc dù là luyện đến bậc Kim Thân bất hoại.

Phật Sống Vĩ Kiên nói: Trò ngoan Thành Lợi, mau lạy tạ Đức Thiên Tôn và cầu Ngài ban cho con sức đạo. Hai Thầy trò Thành Lợi lạy tạ và bái yết Đức Thiên Tôn.

Thành Lợi nói: Con Thành Lợi, may phước được theo gót của Ân Sư học đạo mà đến được nơi này cầu kiến Đức Thiên Tôn. Con không biết gì hơn, là kính bái

VÔ VI THIÊN ĐÀNG DU KÝ

Đức Thiên Tôn, kính chúc Đức Thiên Tôn vui vẻ thiên thu, ngàn năm bất diệt mà ban hồng ân cho hạ giới. Đa tạ Đức Thiên Tôn.

Đức Nguyên Thủy Thiên Tôn nói: Lâu lắm rồi, người phàm mới có dịp lên đây. Thành Lợi, con muốn xin ta việc gì cứ nói.

Thành Lợi nói: Đa tạ Đức Thiên Tôn. Dạ thưa, việc này cũng không khó đối với Đức Thiên Tôn, nhưng mà ở trần gian rất khó. Vì người già không thể sống lâu, còn thanh niên, thanh nữ chết non, và bệnh hoạn nan y trầm trọng rất nhiều. Nên hoàn cảnh sống một ngày một ngắn ngủi hơn. Cuối xin Đức Thiên Tôn, **ban cho tuổi thọ hoặc cho thuốc trường sanh** để như sinh có cơ hội sống lâu thêm **mà tu thiên luyện điển**. Đa tạ Đức Thiên Tôn Ngài chỉ dạy.

Đức Thiên Tôn nói: Trần gian loạn lạc, như sinh than khóc, tuổi thọ mất dần. Người đời chán sống, vì sống không ra sống và muốn chết cho xong. Sở dĩ tuổi già mà không muốn sống thêm là gì con người quá khổ. Phước phần không có, con cái cũng chẳng ngó ngàn Cha Mẹ. Vì ngày nay con cái đua đòi đời sống vật chất bên ngoài, không có thời gian lo cho Cha Mẹ. Nên tuổi già Cha Mẹ cũng chẳng muốn thọ lâu, thọ lâu là để hưởng phước gần gũi con cháu. Mà con cháu đời nay, nó cũng không thiết nghĩ vì cho Cha Mẹ. Bởi vì, không phải nhiệm vụ của nó. Khi xưa Cha Mẹ vì tiền mà bỏ quên giáo dục chúng nó. Nay chúng nó, cũng lớn và hấp thụ đồng tiền cũng giống như khi xưa kia Cha Mẹ nó tham tiền mà bươi chải đủ phương kế sanh sống.

Bây giờ mọi người ai ai cũng cần tiền hơn cần tình người, là vì chính mình khi xưa đã như vậy. Thì bây giờ con cháu cũng noi theo cái bước đường đó, thì hỏi trách ai hơn ai. Bằng trách lấy mình.

Thời đại bây giờ, con cái nó không cần câu; Hiếu nghĩa nữa, nó không có trau dồi **nhân, lễ, nghĩa, trí, tín**, nhiều, vì đây là quan niệm chết đói, hơn là lương gạt, thủ lợi riêng cho mình và chạy theo đồng tiền. Mà quên đi đạo đức ngày xưa.

Đức Thiên Tôn tiếp lời, quên đi đạo đức, thì làm sao mà thọ lâu, sống đời. Làm ăn thì chụp giựt, miễn sau có lợi là được rồi, ai ra sao thì ra. Thử hỏi mình chụp giựt người ta, thì người khác sẽ chụp giựt lại mình. Thì mình nghĩ như thế nào? Xã hội thì người to đè người nhỏ, người khôn đè người dại. Thử hỏi người khôn, họ khôn cái chỗ nào. Khi mà mình đè người ta, mình hiếp đáp người ta, là mình mất đi cái đức độ của con người, thì làm sao mình sống lâu.

Con người sống lâu là con người có đạo đức. Có đạo đức thì phải dùi mài. Mình đã học ở trường đời đầy đủ quá rồi, nên nghe hai cái chữ đạo đức, ai nấy cũng thuộc lầu và tự cho mình là người có đạo đức.

Mình chỉ nói cái miệng thôi, chứ mình biết làm sao là sống đạo đức.

Muốn nói hai chữ đạo đức, thì phải các nghĩa rõ ràng và thực hành minh chứng. Chứ Thiên Tôn không muốn trần gian dùng cái miệng. Người nào biết trau dồi đạo đức, thì sống lâu. Người nào mà làm chuyện thất đức thì sẽ sống ngắn.

Thành Lợi nói: Thưa Đức Thiên Tôn Ngài, đạo là sao và còn đức là sao? Xin Đức Thiên Tôn Ngài giảng giải thêm, chứ thiên hạ ai ai cũng lầm và cho rằng đạo đức thì quá dễ. Chỉ cần nói cái miệng cho người ta thấy là được rồi, như vậy có đúng không! Xin Đức Thế Tôn ân điển thêm, đa tạ Đức Thiên Tôn.

VÔ VI THIÊN ĐÀNG DU KÝ

Đức Thiên Tôn nói: Con nói rất phải. Vì đời nay người ta lợi dụng danh từ đạo rất nhiều. Mà thực tế họ không hiểu đạo là gì, còn đức là sao? Nên phóng túng ăn nói ngông cuồng. Hai chữ đạo đức đây nó sâu xa và cao siêu lắm chứ không phải tầm thường. Mà ăn nói lộng ngôn. Người nào có hành đạo mà đúng như lời Ta chỉ dạy thì mới hiểu đức là gì, còn người nào không có hành mà nói đức thì người đó coi chừng mình mang khẩu nghiệp. Khẩu nghiệp là mang tội, nữa sau này có miệng mà nói không xong.

Muốn hiểu đức thì phải cần học đạo, trau dồi đạo, dày công luyện đạo, thì mới thành đạo. Thành đạo rồi mới hiểu chữ đức. Đạo mà không thành thì không bao giờ hiểu chữ Đức. Hai chữ đạo đức này vĩ đại lắm, chứ không phải nhỏ nhen tầm thường. Mà mượn lời, mà mình **không hành đạo** thì người ta biết mình đạo đức giả.

Hiện nay thì có năm đạo lớn ở trần gian đó là Nho đạo, Thần đạo, Thánh đạo, Tiên đạo và Phật đạo. Người nào hành đúng đạo của Ta, thì nhiên hậu mới lập được đức, còn không thì chỉ nhá nhép lời của thánh thần tiên Phật mà thôi.

Còn một đạo thứ sáu đang quảng bá dưới trần gian đó là Thiên đạo.
Là đạo Vô Vi giúp người ta hiểu về đạo đức nó nhanh hơn. Còn chữ đức là phải lập hạnh hy sinh, phải chịu đắng, chịu cay, chịu khổ, chịu chết, mà tâm thân không màn, mới hiểu được chữ đức. Chứ không phải đơn giản nói qua loa, làm qua loa là người ta tin. Có hành có hiểu, thì mới thấu.

Thành Lợi nói: Thưa Đức Thiên Tôn hiện nay Đức Thiên Tôn có phương pháp nào giúp cho dưới trần gian bớt chết non và bớt bệnh nan y. Xin Đức Thiên Tôn, ân xá lượng tử bi ban cho nhơn gian được phước đức sống lâu, đa tạ Đức Thiên Tôn.

Đức Thế Tôn nói: Thiên hạ dưới trần gian chết non bệnh tật là gì; Tâm tánh không ngay thẳng, tham dục quá nhiều. Chỉ có cái tham thôi mà nó sinh ra đại họa. Mới đầu con người ta tham một ít. Tham được rồi thì người ta thấy cái tham của mình nó có lợi cho cái thân, nên bành trướng cái tham của người. Tham quá thành ra ác mà nó ác rồi nó lại **không biết** là nó ác. Người ác họ sử dụng thần trí; tham lam và ích kỷ. Người tham lam và do bộ óc thông minh, mà cái thông minh của mình ở trong cá tánh ích kỷ và hẹp hòi. Chỉ lo cho cái xác thân thôi mà không lo cho cái tâm thì phải chết non.

Con người ta sống về thần trí, thần trí sáng suốt thì cái xác mới thọ lâu. Thần trí mà lu mờ thì các xác phải bỏ sớm. Mười người lực sĩ mà không có trí thì cũng chạy không bằng chiếc xe đạp. Mạnh mà thiếu trí cũng chết non.

Cái thần trí điều khiển cái xác, chứ không phải cái xác mạnh mà điều khiển được thần trí. Người nào cũng có thần trí mà không biết sử dụng thần trí của mình thành ra chết non. Người ta chết non là bản tánh tham dâm, hung dữ, làm hư cơ tạng, tim gan tì phế thận và khối óc.

Con người ta dễ bị bệnh là gì tạo tuổi dục quá sớm, lo ăn chơi trác tán dâm ô mà cho rằng chuyện đó tốt, rồi đầu dục tư tưởng thanh niên, thanh nữ dâm ô. Ăn chơi nhiều thì phải mất tinh, tinh là chất bổ dưỡng nuôi cơ thể được tráng kiện và thông minh. Mà mình không biết, sử dụng dâm ô sai chiều, khiến cho tinh lực hao mòn. Tinh lực hao mòn thì thần trí, sao mà sáng suốt, không sáng suốt thì làm những chuyện không hay cho xã hội.

Lợi dụng người đời tham dâm, mua ân bán ái, khiến cho kẻ nghèo, vì ham tiền mà phải bán dâm. Còn người giàu có, lại đi mua dâm, là gì xã hội còn tham danh.

VÔ VI THIÊN ĐÀNG DU KÝ

Nếu người không mua dâm thì lấy ai mà bán. Tại các nước tây phương họ kinh doanh dâm dục, thành kỹ nghệ mua bán. Thì hỏi làm sao mà thọ lâu, tinh khí mình xài hoang, xài phí thì phải chết non.

Trời đất sinh ra tinh khí để nuôi dưỡng chúng sanh sống trong lẽ sống đẹp tươi, chứ Trời đất sanh ra tinh khí để làm gì?.

Nhưng mà đi quá trớn thì phải thọ hình phạt. Bởi vì, tinh khí điển lực dồi dào thì mới nuôi sống cơ thể mình sống lâu. Mình tham dâm hung dữ, cái điển khí trong người mình nó phát mạnh lâu dần sẽ phá hư luôn là mình dục quá nhiều cái thần lực mình nó lu.v.v.

Xã hội bây giờ đàn ông cũng như đàn bà thanh niên cũng như thanh nữ ai ai cũng thèm dục, thèm dục quá rồi thì sanh ra bệnh dâm.

Bệnh dâm sanh ra cường dâm, thủ dâm, giết hại lẫn nhau. Bởi vì, sách báo tv, internet hiện giờ, họ bành trướng về dâm dục để dụ dỗ con người, ai coi qua cũng thèm thường, rồi sinh ra đủ thứ bệnh hoạn, như là bệnh aids, bệnh sars, bệnh nghèo. Và giàu có cũng bệnh luôn là bệnh nan y bệnh di truyền. Nói chung muốn sống thọ lâu, khỏi mang bệnh tật thì phải bỏ tham dục, cho cơ tạng mình sáng suốt.

Cơ tạng mình sáng suốt là chỉ có con đường tự tu, tự giải những gì trước ô trong tâm thức. Tâm thức mình sáng suốt mình mới thực hiện một nếp sống an lành và hạnh phúc.

Tâm thức mình chưa được được sáng suốt, vì ai nấy cũng tự cho rằng mình đã có sáng suốt, đâu có ai cho rằng mình dở.

Người sáng suốt là người thấy được phần hồn mình là bất diệt mới là người sáng suốt. Muốn thấy được phần hồn mình là bất diệt phải luyện tinh khí thần. Vì con người có tinh, có khí, rồi mới có thần. Ba cái này gọi là tinh ba của vũ trụ.

Tinh khí thần là luyện thuốc trường sanh lo chi mà bệnh tật, lo chi mà chết non. Muốn luyện thuốc trường sanh chỉ có tu Vô Vi Huyền Bí Học mới thoát nạn và sống lâu.

Phật sống Vĩ Kiên nói: Vì thời giờ có hạn, Thành Lợi mau bái tạ Đức Thiên Tôn Ngài đã ân điển. Rồi hai Thầy trò Thành Lợi bái tạ, lòng tử bi hải hà của đức Thiên Tôn chỉ giáo và trở về dương gian. Trên đường về Phật sống Vĩ Kiên có dạy cho Thành Lợi, sau khi con trở về tới Thiên Gia Môn con nên ghi lại cho người đời biết những chi tiết trên.

Thành Lợi nói: Thưa vâng, con sẽ cố gắng ghi lại những gì con nghe và thấy để khỏi phụ lòng Ân Sư dạy bảo. Và Thành Lợi diễn tả Điện Linh Tiêu qua một bài thơ sao đây.

VÔ VI THIÊN ĐÀNG DU KÝ

ĐẠO ĐIỆN LINH TIÊU

Linh Tiêu đại điện Thiên Hoàng
Chói chang ánh sáng cung vàng nguy nga
Người người đều phát hào quang
Tỏa ra khác lạ thân hình cao siêu

Lên đây sao thấy lạ kỳ
Người thì không tóc như là in khuôn
Không sao phân biệt ông bà
Mặt người sáng chói nói cười hồn nhiên

Linh Tiêu chuyện lạ khác thường
Toàn là phản ngược chuyện trần thế gian
Thế gian toàn cảnh âm u
Linh Tiêu điện sáng cung hoàng hào quang

Người nào dự đến Linh Tiêu
Toàn thân phát sáng hào quang của Trời
Khai minh thiên địa hợp thời
Chơn lời phát triển giúp người thăng hoa

Kính bái
Con
Lê Thành Lợi

TINH KHÍ THẦN

Ngươn tinh ngươn khí ngươn thần
Ba nhà kết hợp một vầng hào quang
Khi xưa Phật Tổ cũng hành
Dùng tiên thiên khí giải trừ nội tâm

Thần hồn lại bị ngoại xâm
Khiến cho điên dại cũng vì tà tâm
Tham dâm gian trá nhiều đời
Tinh thần thất thoát loạn cuồng tứ chi

Thân tâm bệnh hoạn điên cuồng
Dùng nguyên thần lực định tâm tu thiền
Dẫn hồi ánh sáng phát quang
Tâm thần minh mãn lực sinh dồi dào

Khí thần lại bớt tiêu hao
Hào quang tỏa sáng sức người thọ lâu
Ân cần rèn luyện tánh nhu
Thực hành ba pháp chuyên cần Phật trao

VÔ VI THIÊN ĐÀNG DU KÝ

Soi hồn ổn định thần kinh
Giúp cho khối óc từ từ khai minh
Hít vô điển khí hóa thần
Khai thông cơ tạng đều hòa lại yên

Thiền hiền thức tánh minh tâm
Khai thông trí tuệ huyền vi Phật Trời
Ba nhà kết lại thánh linh
Tinh thông vũ trụ hiểu minh luật Trời

Luật Trời khai sáng nhân linh
Tinh ba vũ trụ kết tinh thuở nào
Khí công chuyển hóa hít vào
Thần hồn phải biết qui vào bên trong

Vía hồn hợp thức lại thông
Trở về thanh tịnh phát huy đạo mầu
Nuôi tinh dưỡng khí khai mầu
Ngũ quang sáng toả nhớ Trời mà tu

Kính bái
Con
Lê Thành Lợi